

CRNA GORA
TUŽILAČKI SAVJET
SEKRETARIJAT

Broj 05-1-7-2/17

Podgorica, dana 10.marta 2017. godine

Sekretarijat Tužilačkog savjeta Crne Gore na osnovu člana 30 stav 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama ("Sl.list CG", br. 44/12), postupajući po zahtjevu NVO "Akcije za ljudska prava" od 07. marta 2017. godine, radi pristupa informaciji, donosi

RJEŠENJE

1. Djelimično se usvaja zahtjev NVO "Akcije za ljudska prava", 05-1-7-2/17 od 07. marta 2017. godine, pa joj se DOZVOLJAVA pristup dijelu tražene informacije i to: izvještaju Komisije za Etički kodeks državnih tužilaca o analizi poštovanja Etičkog kodeksa državnih tužilaca i pravila o sukobu interesa za period od 01. novembra 2015. do 30. novembra 2016. godinu.
2. Pristup traženoj informaciji ostvariće se dostavom fotokopije navedenog akta – putem pošte, na adresu podnosioca zahtjeva, ulica Slobode br. 74/II, 81 000 Podgorica, u roku od 5 dana od dana kada podnosilac dostavi dokaz o uplati troškova postupka.
3. Troškovi postupka određuju se u iznosu 0,60 eura, koje je NVO "Akcija za ljudska prava" dužna uplatiti u korist Budžeta Crne Gore na žiro račun br. 832-1187-31, prije isteka roka iz prethodnog stave i o tome dostavi odgovarajući dokaz.
4. Odbija se zahtjev 05-1-7-2/17 od 07. novembra 2016. godine. godine NVO "Akcije za ljudska prava" u dijelu kojim traži odluke koje je Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca donijela u 2016. godini, pored dvije odluke koje je Komsija donijela u toku 2016. godine, a koje su objavljene na sajtu Tužilačkog savjeta, obzirom da ne posjedujemo tražene informacije.
5. Žalba protiv ovog rješenja ne odlaže njegovo izvršenje.

Obrazloženje

Dana 07. marta 2017. godine, NVO "Akcija za ljudska prava", obratila se Tužilačkom savjetu zahtjevom broj 05-1-7-2/17, da im se dostave odluke Komisije za Etički kodeks državnih tužilaca za 2016. godinu, pored dvije odluke ove Komsije iz juna 2016. godine, od kojih posljednja 10.06.2016. godine i izvještaj o radu Komsije za Etički kodeks državnih tužilaca za 2016. godinu.

U postupku po zahtjevu, utvrđeno je da Sekretarijat Tužilačkog savjeta posjeduje traženu informaciju u dijelu opisanom u tački 1 dispozitiva rješenja, pa se dozvoljava pristup istoj, uz određena ograničenja u smislu člana 2 stav 2 Zakona o zaštiti podataka o ličnosti. Stoga je zahtjev u ovom dijelu usvojen kao osnovan, u skladu sa članom 13 i članom 21 stav 3 Zakona o slobodnom pristupu informacijama.

4

Odredbom člana 33 stav 2 Zakona o slobodnom pristupu informacijama propisano je da podnositelj zahtjeva snosi troškove postupka za pristup informaciji koji se odnose na stvarne troškove organa vlasti radi kopiranja, skeniranja i dostavljanja tražene informacije, u skladu sa propisima Vlade Crne Gore, dok je članom 1 tačka 1 alineja 1 Uredbe o naknadi troškova u postupku za pristup informacijama ("Sl.list CG", br. 66/16), propisano je da troškovi organa vlasti, nastali u postupku za pristup informacijama, koji su predviđeni Zakonom o slobodnom pristupu informacijama, određuju se u sledećem iznosu i to, za fotokopiranje informacije - formata A4 crnobijeli 0.05 eura, po stranici.

Postupajući po zahtjevu, Sekretarijat Tužilačkog savjeta je provjerom kroz službenu evidenciju utvrdio da ne posjeduje tražene informacije u bilo kojoj formi u dijelu opisanom u tački 4 dispozitiva rješenja, stoga je zahtjev u ovom dijelu odbijen kao neosnovan.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

Pravna pouka: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba, Agenciji za zaštitu podataka o ličnosti i pristup informacijama u roku od 15 dana od prijema rješenja, neposredno ili preko Sekretarijata Tužilačkog savjeta.

Dostaviti:

-NVO "Akcijska grupa za ljudska prava",

-a/a

SEKRETARKA SEKRETARIJATA,

Tatjana Savković

CRNA GORA
VRHOVNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO

IZVJEŠTAJ KOMISIJE ZA ETIČKI KODEKS DRŽAVNIH TUŽILACA
O ANALIZI POŠTOVANJA ETIČKOG KODEKSA DRŽAVNIH
TUŽILACA I PRAVILA O SUKOBU INTERESA
za period 01.novembar 2015.-30 novembar 2016.godine

Podgorica, decembar 2016.god.

1. UVODNI DIO

Akcionim planom za pregovaračko poglavlje 23 utvrđena je mjera 1.2.4.5. prema kojoj je Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca dužna da izradi godišnju analizu poštovanja Etičkog kodeksa državnih tužilaca, sa posebnim dijelom koji se odnosi na poštovanje pravila o sukobu interesa od strane državnih tužilaca. Ova mjera predstavlja kontinuirani zadatak Komisije.

Državni tužioci kao nosioci funkcije gonjenja učinilica krivičnih djela za koja se goni po službenoj dužnosti i prekršaja, imaju visoku odgovornost za poštovanje i sprovođenje zakona, zaštitu prava i sloboda građana, vladavinu prava i izgradnju pravne države.

Imajući u vidu izuzetno značajno mjesto i ulogu državnih tužilaca u pravosudnom sistemu i društvu u cjelini, od nesumnjive vrijednosti su moralna načela i pravila kojih se državni tužioci imaju pridržavati u vršenju tužilačke funkcije i svom ukupnom ponašanju u društvu.

Etika državnotužilačke profesije uslovljena je prvenstveno značajem tužilačke funkcije u izgradnji i primjeni prava i pravne sigurnosti građana. Nužnost izgradnje etičkih pravila ponašanja državnih tužilaca proizilazi iz njihove ukupne nadležnosti. U pitanju su ovlašćenja da goni učinioce krivičnih djela; da rukovodi cjelokupnom operativno-istražnom djelatnošću policije, vojne policije, organa uprave nadležnih za poslove carina i poreza i drugih organa uprave i da neposredno vrši radnje dokazivanja u izvidjaju; da vodi istragu; da podiže i zastupa optužbu i izjavljuje redovne i vanredne pravne lijekove. Iz navedenih ovlašćenja proizilazi i ovlašćenje da može odustati od krivičnog gonjenja i, konačno, ovlašćenje za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti protiv pravosnažnih sudskih odluka i sudskog postupka koji je prethodio tim odlukama, kada je odlukama suda ili sudskim postupkom povrijeđen zakon. Upravo, ova ovlašćenja imaju svoje nesumnjive moralne aspekte, koje pravne norme kojima su propisana, ne mogu uvijek da obuhvate i

efikasno kontrolišu. U pitanju su ovlašćenja kojima se odlučno utiče na život, slobodu i imovinu građana.

S toga je profesionalna etika veoma značajna za državne tužioce koji moraju iskazivati visoke standarde poštenja, što praktično znači da moraju biti posvećeni moralnim načelima i pravilima u svom radu i ukupnom životu.

Konkretni slučajevi u kojima se nalaze ili mogu naći državni tužioci u vršenju svoje funkcije, po pravilu, veoma su složeni. Od državnih tužilaca se često traži brza reakcija i brzo davanje odgovora koji ne moraju biti iscrpni, detaljni, ali uvijek moraju biti dobro promišljeni.

U središtu tužilačke etike su uvijek univerzalne vrijednosti, i to: istina, pravda sloboda i ljudsko dostojanstvo. Sistematsko razvijanje ovih vrijednosti kod državnih tužilaca od samog početka vršenja tužilačke funkcije, garancija su izgradnje profesionalnog odnosa, zakonitog i pravičnog vršenja tužilačkog posla. Zato, etici državnotužilačke profesije u svakodnevnom radu, državni tužioci posvećuju punu pažnju i predmet je razmatranja i kontinuiranog unapredjenja, ne samo kroz rad Komisije za Etički kodeks državnih tužilaca, već i kroz svakodnevni rad rukovodilaca i državnih tužilaca, kako na sjednicama državnih tužilaca, tako i u Dane državnih tužilaca.

2. ANALIZA POŠTOVANJA ETIČKOG KODEKSA DRŽAVNIH TUŽILACA

U izvještajnom periodu Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca imala je u radu dva predmeta.

2.1. *U jednom predmetu inicijativu je podnio/la rukovodioca/teljka državnog tužilaštva za utvrđivanje da li je ponašanje državnog tužioca u Osnovnom državnom tužilaštvu u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca.*

U inicijativi je navedeno da je advokat Z. M., kao punomoćnik oštećene K. G., u krivičnom postupku koji je vođen pred Osnovnim sudom po optužnom predlogu Osnovnog državnog tužilaštva protiv K. M., zbog krivičnog djela-nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, podnio pritužbu na postupanje državnog tužioca u Osnovnom državnom tužilaštvu, koje je kod podnosioca pritužbe očigledno izazvalo sumnju u nepristrasnost državnog tužioca,. Naime, advokat Z. M. je u pritužbi od 14.09.2015.godine naveo da je prije početka glavnog pretresa, dana 07.09.2015.godine oko 11,55 časova u sudu u, ispred vrata sudnice postupajućeg sudije, zatekao okrivljenog K. M., njegovog branioca, advokata M. Z. i državnog tužioca da međusobno razgovaraju. Sa udaljenosti 3-4 metra od ovih lica, čuo je da državni tužilac, upozorava okrivljenog da mu odbrana, prema kojoj je oštećena navodno sebi nanijela povrede, ne može proći, te da mora smisliti ubjedljiviju i logičniju odbranu. Njihov međusobni razgovor trajao je do prozivke stranaka od strane službenika suda, odnosno do 12,05 časova. Potom, dana 14.09.2015.godine oko 8,45 časova na terasi cafe bara "" lociranog u blizini suda u, zatekao je državnog tužioca, i K. M. za jednim stolom, gdje su vodili razgovor uz kafu.

Saglasno čl.8 Poslovnika o radu Komisije za Etički kodeks državnih tužilaca, povodom pritužbe zatraženo je izjašnjenje državnog tužioca u Osnovnom državnom tužilaštvu u.

U svom izjašenjenju od 16.09.2015.godine državni tužilac, potvrdio je da je 07.09.2015.godine bio na glavnom pretresu pred sudom u navedenom predmetu. Neposredno prije glavnog pretresa vidio je okrivljenog K. M. ispred sudnice, kojeg poznaje od ranije i sa njim se pozdravio, kojom prilikom ga je obavijestio da više nije advokat, već da je državni tužilac. Dok su čekali prozivku od strane suda, pričali su o predmetnom slučaju. Naime, okrivljeni mu se žalio što ga je sve snašlo u predmetnom slučaju. Smatrao je da takvo ponašanje ne može biti razlog za njegovo izuzeće i da poznanstvo sa okrivljenim ne može dovesti u pitanje njegovu profesionalnost i objektivnost. Tokom glavnog pretresa predložio je saslušanje oštećene i sina okrivljenog i oštećene, radi utvrđivanja činjeničnog stanja. Na njegovo postupanje pred sudom nije bilo prigovora. Potvrđuje da je 7-8 dana nakon glavnog pretresa, ispred cafea u blizini suda u, susrio se sa okrivljenim K. M., pa su na kratko sjeli na terasi lokala uz kafu.

Izvršen je uvid u spise predmeta Osnovnog državnog tužilaštva po krivici K. M., zbog krivičnog djela-nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore i utvrđeno da je državni tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu bio zadužen sa navedenim predmetom, odnosno za zastupanje optužnog predloga Osnovnog državnog tužilaštva na glavnom pretresu pred sudom od 07.09.2015.godine, sa početkom u 12,00 časova.

Rukovodilac Osnovnog državnog tužilaštva, postupajući po uputstvu Rukovodioca/teljka državnog tužilaštva, odlučujući po pritužbi punomoćnika oštećene K. G., advokata M. Z., donio je rješenje kojim je državni tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu izuzet od postupanja u navedenom krivičnom predmetu.

Tačkom 4d Etičkog kodeksa državnih tužilaca utvrđeno je pravilo ponašanja državnih tužilaca u odnosu sa osumnjičenim ili okrivljenim, na način da trebaju štititi prava i ugled osumnjičenog, odnosno okrivljenog, svoj ugled i ugled Državnog tužilaštva, kao i da će se uzdržati od kontakata i radnji koje mogu dovesti u sumnju njihovu objektivnost. Radi uklanjanja takve sumnje, te će kontakte održavati kad god je to moguće u službenim prostorijama, uz sastavljanje službene zabilješke ili snimanje razgovora sa tom osobom.

Cijeneći sve navode, kako podnosioca pritužbe advokata M. Z., inicijative rukovodioca/teljka državnog tužilaštva, izjašnjenje državnog tužioca i sadržinu spisa predmeta Osnovnog državnog tužilaštva, Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca utvrdila je da ponašanje državnog tužioca, nije bilo u skladu sa tač.4d posebnih pravila Etičkog kodeksa državnih tužilaca o odnosu sa osumnjičenim ili okrivljenim.

2.2. Drugi predmet formiran je po inicijativi branioca okrivljenih I. V. i Z. M., advokata P. S. za utvrđivanje da li je ponašanje u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca.

U inicijativi je navedeno da su: državni tužilac, rukovodilac državnog tužilaštva i njegovi zamjenici, učinili povredu Etičkog kodeksa državnih tužilaca, na način što su u predmetu po krivici I. V. i Z. M., obojice, zbog krivičnog djela – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, više mjeseci odbijali da izvrše radnje iz njihove nadležnosti u pravcu

blagovremenog izvodjenja dokaza saslušanjem vještaka finansijske struke i vještaka poljoprivredne struke, pribavljanjem spisa upravnih predmeta Republičkog zavoda za imovinskopravne poslove – Odjeljenja za katastar i imovinskopravne poslove, te što nijesu odustali od gonjenja usled apsolutne zastarjelosti krivičnog gonjenja. Takođe, prema inicijativi, u ovoj krivičnoj stvari sudio je stvarno nenadležan sud, na što navedeni državni tužioci nijesu reagovali, čime se dovodi u sumnju povjerenje u njihov zakonit i nepristrasan rad. Osim toga, Državno tužilaštvo za svoju optužbu nije pribavilo valjane dokaze kojima bi se rasvijetlilo činjenično stanje, niti je uvažen zahtjev branioca okrivljenih za izuzeće, jer je kao predsjednik vijeća –u istoj krivičnoj stvari postupao u predmetima, u kojima su donijete odluke o ukidanju presuda Višeg suda u Podgorici kojima su okrivljeni I. V. i Z. M., oslobođani od optužbe.

Radi ocjene i odluke po inicijativi, izvršen je uvid u spise predmeta državnog tužilaštva i spise predmeta državnog tužilaštva i utvrđeno kako slijedi: Viši sud u, kao drugostepeni, u krivičnom predmetu okrivljenih Z. M. i I. V., zbog krivičnog djela-zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, odlučujući po žalbama okrivljenog Z. M. i branioca okrivljenog I. V., advokata P. S., nakon održanog glavnog javnog pretresa od 07.04.2011.godine u prisustvu zamjenice višeg državnog tužioca, dana 13.04.2011.godine donio je i javno objavio presudu kojom su uvažane žalbe branioca okrivljenog I. V. i okrivljenog Z. M. i preinačena presuda suda u, na način što su okrivljeni I. V. i Z. M. oslobođeni od optužbe kojom je predstavljeno da su, i to:

“1) okrivljeni I. V. tokom 1995.godine, u svojstvu službenog lica-sekretara, iskoristio svoj službeni položaj u namjeri da pribavi protivpravnu imovinsku korist V. V. i R. I., V. E. i F. L. i prekoračio granice

svog službenog ovlašćenja na način što je sačinio rješenje br. 04/02-UP-127 od 01.05.1995.godine, a da za to nije imao ovlašćenje, kojim rješenjem je vraćeno zemljište iz društvene svojine –čest. zem. 272 i 273/1, navodnom vlasniku V. V. koji je nepokretnost nakon uknjižbe odmah prodao R. I., da bi na isti način donio rješenje broj 3/2-UP-280 od 14.11.1995.godine, gdje je zemljište- čest.zem. 3058/3, vraćeno navodnom vlasniku V. E. koja je nepokretnost odmah nakon neosnovane uknjižbe, prodala F. L., a da vlasnici nijesu imali valjani dokaz o pravu vlasništva, pa je tako sačinjena rješenja sa lažnim sadržajem dao na potpis drugookrivljenom Z. M., a koje nepokretnosti su omogućile pomenutim licima pribavljanje imovinske koristi u iznosu od 571.307,32 eura, koja imovinska korist je velikog obima.

-čime bi izvršio krivično djelo – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore;

2) okrivljeni Z. M., tokom 1995.godine u svojstvu službenog lica-načelnika Odjeljenja za katastar, iskorišćavanjem svog službenog položaja i ovlašćenja i prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja, u namjeri da V. V., R. I., V. E. i F. L, pribavi protivpravnu imovinsku korist velikog obima, potpisao i službenim pečatom ovjerio rješenje br.3/2-UP-280 od 14.11.1995.godine i rješenje br.04/2-UP-127 od 01.05.1995.godine, koja rješenja se odnose na povraćaj gradskog gradjevinskog zemljišta čest. zem. 272 i 273 /1 i čest. zem. 3058/3 KO Tivat, koja rješenja je prethodno sačinio prvookrivljeni I., tako da je iste i pored toga što je znao da se takva rješenja ne mogu sačiniti i da ista ne sadrže vjerodostojne podatke, svjestan da se po osnovu ovih rješenja V. V. i V. E. mogu uknjižiti kao vlasnici u cjelini i iste je ovjerio i istima pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 571.307,32 eura koja vrijednost je velikog obima.

-čime bi izvršio krivično djelo – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore”.

Sud trećeg stepena u ovom krivičnom predmetu, odlučujući po žalbi Osnovnog državnog tužilaštva dana 24.10.2011.godine

donio je rješenje kojim je uvažio žalbu Osnovnog državnog tužilaštva, ukinuo presudu suda u i predmet vratio tom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Drugostepeni sud u u ponovnom postupku, nakon održanog glavnog pretresa, donio je presudu, kojom je uvažio žalbu branioca okrivljenih i preinačio presudu Osnovnog suda i okrivljene I. V. i Z. M. oslobodio od optužbe za krivično djelo – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Protiv navedene presude Osnovno državno tužilaštvo ponovo je izjavilo žalbu sudu Crne Gore.

Sud trećeg stepena dana 10.06.2013.godine donio je rješenje kojim je uvažio žalbu Osnovnog državnog tužilaštva i ukinuo presudu drugostepenog suda i predmet vratio tom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

U ponovnom postupku sud, nakon održanog glavnog pretresa, dana 24.11.2015.godine donio je presudu kojom je odbijena optužba protiv okrivljeni M. i I. V., zbog krivičnog djela – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, usled zastarjelosti krivičnog gonjenja.

Prema sadržini spisa predmeta, nesumnjivo je utvrđeno da u navedenoj krivičnoj stvari državni tužilac nije postupao kao državni tužilac. Sjednica državnog tužilaštva, na osnovu čl.43 st.3 Zakonika o krivičnom postupku, dana 06.10.2015.godine, donijela je rješenje kojim je odbacila zahtjev branioca okrivljenih I. V. i Z. M., advokata P. S. za izuzeće državnog tužioca od postupanja u predmetu drugostepenog suda.

Branilac okrivljenih I. V. i Z. M., advokat P.S., takodje, 05.10.2015.godine podnio je zahtjev za izuzeće rukovodioca državnog tužilaštva u

od postupanja u predmetu suda u po krivici I. V. i Z. M., zbog krivičnog djela-zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore. U zahtjevu je, u bitnom, tvrdio da rukovodioca državnog tužilaštva, i pored nekoliko predstavki okrivljenih i njihovog branioca, nije preduzimao nijednu konkretnu radnju iz svoje nadležnosti da spriječi nezakonitosti u ovom predmetu, dok se u odnosu na postupajućeg zamjenika tužioca ističe da na glavnom pretresu nije preduzimao radnje koje je po zakonu obavezan da preduzme, odnosno da nije predložio novo finansijsko vještačenje, da se protivio predlogu odbrane da se izvedu određeni dokazi i da nije, zbog zastarjelosti, odustao od daljeg krivičnog gonjenja okrivljenih. Dalje je u zahtjevu navedeno da ove okolnosti, sa objektivnog stanovišta, izazivaju sumnju u nepristrasnost i ostalih zamjenika ovog državnog tužioca, čije se izuzeće traži. Dakle, u zahtjevu su u osnovi iznijete tvrdnje koje su ponovljene u inicijativi Komisiji za Etički kodeks državnih tužilaca.

Državno tužilaštvo, odlučujući po zahtjevu za izuzeće, pribavilo je izjave: rukovodioca državnog tužilaštva i zamjenice državnog tužioca koja je postupala u navedenoj krivičnoj stvari pred sudom, izvršilo uvid u spise predmeta i utvrdilo da je zamjenik državnog tužioca, sada državni tužilac u državnom tužilaštvu, u konkretnom slučaju postupao u svemu u skladu sa svojim zakonskim obavezama i ovlašćenjima i da nije učinio bilo kakve propuste u radu koji bi izazvali sumnju u njegovu nepristrasnost, pa samim tim ne postoje ni propusti u radu rukovodioca državnog tužilaštva. U odnosu na zamjenike državnog tužioca, zahtjev za njihovo izuzeće bio je u cjelosti neosnovan, jer isti nijesu postupali u predmetu suda.

Nakon ocjene utvrdjenog činjeničnog stanja, Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca, na osnovu čl.41 st.3 Zakona o državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015 i 42/2015) i čl.4 Poslovnika o radu,

GODIŠNJA ANALIZA

utvrdila je da, svojim ponašanjem nijesu učinili povredu Etičkog kodeksa državnih tužilaca.

3. POŠTOVANJE PRAVILA O SUKOBU INTERESA

U pogledu poštovanja pravila o sukobu interesa od strane državnih tužilaca, Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca, na osnovu sopstvenih evidencija i evidencija koje se vode u Državnom tužilaštvu i kod Sekretarijata Tužilačkog savjeta, kao i kod Disciplinskog tužioca utvrdila je da u izvještajnom periodu nije bilo slučajeva povrede pravila o sukobu interesa od strane državnih tužilaca.

Državni tužioci su kao javni funkcioneri, pridržavajući se načela o ustavnom položaju Državnog tužilaštva i državnih tužilaca, dosledno poštujući ustavnost i zakonitost, samostalnost, nepristrasnost i javnost rada, svojih nadležnosti i u okviru njih osnovnih prava i osnovnih dužnosti propisanih Zakonom o državnom tužilaštvu i Zakonikom o krivičnom postupku, dosledno poštovali ograničenja u vršenju povjerene im javne funkcije, podnošenjem izvještaja o prihodu i imovini i pridržavajući se drugih mjera sprječavanja sukoba javnog i privatnog interesa, saglasno Zakonu o sprječavanju sukoba interesa.

U zakonskom roku državni tužioci su Agenciji za sprječavanje korupcije podnijeli izvještaje o svojoj imovini i prihodima, kao i imovini i prihodima bračnog supružnika, odnosno prihodima zajedničkog domaćinstva, u kojima su naveli tačne podatke o činjenicama.

U izvještajnom periodu nije bilo inicijativa organa vlasti ni drugih subjekata u odnosu na državne tužioce, zbog povrede Zakona o sprječavanju korupcije.

ZAPISNIČAR
Jasmina Đurović

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Hakija Lješnjanić

ČLANOVI KOMISIJE
Sonja Bošković

Veselin Vučković
